

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2013 — Murnauer Markenvertrieb κατά ΓΕΕΑ — Healing Herbs (NOTFALL)

(Υπόθεση T-188/13)

(2013/C 156/90)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Trebun, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Traub και H. Daniel, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Healing Herbs Ltd (Walkerstone, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 4ης Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση R 132/2012-4,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Λεκτικό σήμα «NOTFALL» για προϊόντα των κλάσεων 3, 5 και 30 — αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος 9 089 681

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η Healing Herbs Ltd

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' και παράγραφος 2 του κανονισμού 207/2009

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Μερική αποδοχή της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι:

— παράβαση του άρθρου 83 του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με τη γενική αρχή ίσης μεταχείρισης

— παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009

— παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2013 — Gemeente Leidschendam-Voorburg κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-190/13)

(2013/C 156/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gemeente Leidschendam-Voorburg (Leidschendam-Voorburg, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: A. de Groot και J.J.M. Sluijs, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων βάλλει κατά της υπό τα στοιχεία C(2013) 87 αποφάσεως της Επιτροπής, της 23ης Ιανουαρίου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.24123 (2012/C) (πρώην 2011/NN) που έδωσαν σε εφαρμογή οι Κάτω Χώρες — Τεκμαιρόμενη πώληση, από τον Δήμο Leidschendam-Voorburg, οικοπέδων με τίμημα κατώτερο της τιμής που ισχύει στην αγορά.

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων διατυπώνει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιωδών τύπων και/ή της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

— Πρώτον, η Επιτροπή άφησε να παρέλθει μια μη εύλογα μεγάλη προθεσμία πριν κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, οπότε τα μέρη μπορούσαν να έχουν εμπιστοσύνη ως προς το ότι η επίμαχη συμφωνία δεν αντίκειται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

— Δεύτερον, η Επιτροπή αξιολόγησε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο τα πραγματικά περιστατικά.

— Τρίτον, η Επιτροπή εσφαλμένα διαπίστωσε τα πραγματικά περιστατικά όσον αφορά την απώλεια κρατικών πόρων.

2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

— Πρώτον, ο προσφεύγων Δήμος ενήργησε όπως μια ιδιωτική επιχείρηση θα είχε ενεργήσει υπό τις ίδιες περιστάσεις.

— Δεύτερον, ο προσφεύγων Δήμος δεν παρέσχε στην κοινοπραξία Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV en Bouwfonds Ontwikkeling BV πλεονέκτημα το οποίο η κοινοπραξία αυτή δεν θα είχε λάβει διά της συνήθους εμπορικής οδού, μέσω της αγοράς.

3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται στο άρθρο 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ. Στο μέτρο που κριθεί ότι πρόκειται για κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από τον προσφεύγοντα, η ενίσχυση αυτή θα πρέπει να θεωρηθεί συμβατή με το άρθρο 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2013 — Bowfonds Ontwikkeling και Schouten & De Jong Projectontwikkeling κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-193/13)

(2013/C 156/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Bowfonds Ontwikkeling BV (Hoevelaken, Κάτω Χώρες) και Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV (Leidschendam, Κάτω Χώρες (εκπρόσωποι: E. Rijnacker Hordijk και X. Reintjes, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της υπό τα στοιχεία C(2013) 87 αποφάσεως της Επιτροπής, της 23ης Ιανουαρίου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.24123 (2012/C) (πρώην 2011/NN) που έδωσαν σε εφαρμογή οι Κάτω Χώρες — Τεκμαιρόμενη πώληση, από τον Δήμο Leidschendam-Voorburg, οικοπέδων με τίμημα κατώτερο της τιμής που ισχύει στην αγορά.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες διατυπώνουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι παραβιάστηκε η βασική απαίτηση να τηρεί η Επιτροπή μια εύλογη προθεσμία κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, οπότε παραβιάστηκε η αρχή της ασφάλειας δικαίου, προσβλήθηκε το δικαίωμα άμυνας και παραβιάστηκε το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με το να αφήσει να παρέλθουν πάνω από 38 μήνες μεταξύ της γνωστοποιήσεως των επίμαχων μέτρων και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή ενήργησε με επιλήψιμη βραδύτητα και επομένως κατά παράβαση της βασικής απαίτησεως να τηρεί μια εύλογη προθεσμία. Επιπλέον, η υπερβολικά μεγάλη περίοδος έρευνας κατέστησε για τους ενδιαφερόμενους δυσχερέστερο το να αντικρούσουν τα επιχειρήματα της Επιτροπής, οπότε με την καθυστέρηση η Επιτροπή επίσης προσέβαλε το δικαίωμα άμυνας.

2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται σοβαρές παραλείψεις κατά τη διαπίστωση και αξιολόγηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και/ή παράβαση της υποχρέωσως αιτιολογήσεως και/ή παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, επειδή η Επιτροπή εσφαλμένως εφάρμοσε την αρχή του ιδιώτη επιχειρηματία.

Οι προσφεύγουσες δεν έλαβαν κανένα χρηματοοικονομικό πλεονέκτημα, και κατά μείζονα λόγο κανένα χρηματοοικονομικό πλεονέκτημα που θα μπορούσε να θεωρηθεί παράνομη κρατική ενίσχυση.

Η Επιτροπή εσφαλμένως υπολόγισε το ποσό του τεκμαιρόμενου πλεονεκτημάτος, μεταξύ άλλων, με το να καταλογίσει κατά 100 % στον Δήμο τις συμπεφωνημένες μειώσεις τιμήματος, ενώ η μείωση τιμήματος έπρεπε να καταλογιστεί σε μια σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στο πλαίσιο της οποίας ο Δήμος έφερε κατά 50 % τον κίνδυνο. Επίσης, η Επιτροπή χωρίς αιτιολογία δεν έλαβε υπόψη μειώσεις τιμήματος που είχαν συμφωνηθεί παλαιότερα στο πλαίσιο της συμπράξεως αυτής.

Περαιτέρω, η Επιτροπή, στην προσβαλλόμενη απόφαση, εσφαλμένως εφάρμοσε την αρχή του ιδιώτη επενδυτή επειδή αξιολόγησε τις ενέργειες του Δήμου με γνώμονα μια υποθετική συμπεριφορά ενός πλασματικού ιδιώτη επενδυτή η οποία από νομικής απόψεως είναι εξωπραγματική και, επιπλέον, από οικονομικής απόψεως είναι εξαιρετικά δυσμενής.

3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

Κατά το μέρος που κριθεί ότι πρόκειται για κρατική ενίσχυση, σε κάθε περίπτωση η ενίσχυση αυτή είναι εξ ολοκλήρου συμβατή με την εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι ο Δήμος δεν δύναται να προβάλλει ότι με τα επίμαχα μέτρα υπηρετείται κοιντικό συμφέρον. Επιπλέον, η Επιτροπή εσφαλμένως αξιολόγησε τα επίμαχα μέτρα του 2009/2010 λαμβάνοντας ως υπόβαθρο την (ευνοϊκότερη) κατάσταση της αγοράς το 2004.

Έτσι, η Επιτροπή παρέβλεψε ότι τα επίμαχα μέτρα ήσαν αναγκαία, κατάλληλα και αναλογικά για την αναζωογόνηση του φτωχοποιημένου κέντρου του Leidschendam, σκοπός που εντάσσεται στον σαφώς διατυπωμένο και αναγνωρισμένο στόχο της ΕΕ να υπάρχει οικονομική και κοινωνική συνοχή κατά το άρθρο 3 ΣΕΕ και το άρθρο 174 ΣΛΕΕ. Δεν πρόκειται για αδικαιολόγητη στρέβλωση του ανταγωνισμού.